

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

DYSKUSJA / Porozumienie polsko-litewskie o koloniach w sprawie obsługi informacyjnej ma służyć sprawie zbliżenia obu państw

Paryż, dnia 17 listopada 1938.
FRANCUZ: Zachłanność niemiecka nie ma granic. Chcieliście „Anschlussu” — macie. Chcieliście Sudetów — już posiadacie. Teraz znów kolonie i tak po kolei, aż do osiągnięcia zupełnej hegemonii w świecie. Ale nie ma tak dobrze...

Udało się z bezbronną Austrią i nieszczęśliwą Czechosłowacją, ale nie uda się z połączoną Anglią i z nami. Nie dostaniecie kolonii. Widział pan potężne afisze na każdej stacji „Metra”. Słyszał pan o wielkim wiecu w sali Wagram. Oho! Nie damy kolonii. — (Nie rzucim ziemi skąd nasz ród).

NIEMIEC: We Francji często się mówi o sprawiedliwości międzynarodowej, o potrzebie polityki słusznej, pokojowej, legalnej itp. Jest cała litania przymiotników — „amicale”, „equitable”, „juste”, „pacifique” itp. Czy uważa pan, że zasada niedopuszczania przeludnionych i biednych Niemiec do udziału w bogactwach kolonialnych przez bogatą i wyludniającą się Francję jest polityką słuszną i sprawiedliwą? Czy jest to choćby polityką rozsądną i dalekowzroczną?

FRANCUZ: Znamy się na tym. To brzmi bardzo pięknie ale to prosta demagogia. Cóż za argument, że Niemcy „przeludnione”, a Francja się „wyludnia”. Przecież posiadaliście owe kolonie i trzeba stwierdzić, że kolonizacja niemiecka prawie w nich nie istniała. Tymczasem w naszych koloniach znajduje pan tysiące kolonistów francuskich.

NIEMIEC: Gdzie? Czy w Kamerunie albo w Togo?

FRANCUZ: No nie! Ale w Algierze i w Tunisie.

NIEMIEC: Mówi pan — Tunis. A czy w Tunisie więcej jest Włochów czy Francuzów?

FRANCUZ: Istotnie element włoski jest silniejszy.

NIEMIEC: a jeszcze niech pan od powie. Czy nie jest prawdą, że ludności we Francji ciągle ubywa, że wieść francuska się wyludnia, że dla uprawiania roli sprowadzacie już emigrantów z Polski? A granicę czy nie strzeżba legie cudzoziemskie?

FRANCUZ: To prawda!...

NIEMIEC: Więc jak nazwać waszą postawę wyrażającą się w dewizie: „Nie zwróćmy kolonii!”

FRANCUZ: Sprawa nasza jest słuszną. Wyście eksploatowali kolonie. My robimy tam wielką pracę cywilizacyjną. Ludność miejscowa nie chce powrotu do Niemiec. Oto nasze prawo moralne.

NIEMIEC: W dyskusji o koloniach lepiej sprawę samostanowienia narodów zostawić na boku. Argument dla Francuzów nader niebezpieczny. — Wiem na pewno, że pytano o zdanie Murzynów, gdy odbierano nam kolonie. Tak samo nikt ich obecnie nie pyta. Twierdzenie, że Murzyni wolą Francję, jest najzupełniej dowolne. Ale niewątpliwie ludność Tunisu woli Italię niż Francję. Dlatego tam nie pytam o zdanie i nie powołuję się na zasadę samostanowienia.

FRANCUZ: No tak, narody afrykańskie nie dojrzały do samostanowienia. Ale chodzi o to, że Anglia i Francja mają ustaloną reputację kolonialną. Oba te państwa obiektywnie naprawdę spełniają rolę cywilizacyjną. A to najważniejsze. Nie chodzi o widzi mi się Murzynów, ale o istotne rezultaty polityki kolonialnej. Wy eksplloatujecie, my cywilizujemy.

NIEMIEC: To co pan mówi jest nieuzasadnione. Trzecia Rzesza nie miała możliwości wykazać swej zdolności cywilizacyjnej i kolonialnej. A nie możemy ponosić odpowiedzialności za błędy dawnego cesarstwa. Ale fakty mówią, że państwo niemieckie jest dziś lepiej zarządzane i administrowane

(Dokończenie na str. 2)

Tsc.

WARSZAWA, (Pat). P. A. T. ogłasza następujący komunikat urzędowy:

W następstwie rozmów, prowadzonych ostatnio pomiędzy rządami polskim i litewskim oba rządy uznały pożyteczność wywierania swego wpływu w tym kierunku, aby informacje i opinie wypowiadane publicznie w

prasie, w radio, lub w inny sposób w jednym państwie na temat interesów drugiego państwa, jego osobistości oficjalnych, działalności oficjalnej jego rządu, bądź w ogóle na temat wydarzeń i warunków życia w drugim państwie, były nacechowane duchem obiektywizmu i POZBAWIONE NIEZŁYCH TENDENCYJ.

Obydwa rządy uzgodniły poza tym,

że przedsięwzięć konieczne starania, celem popierania w obu państwach rozwoju atmosfery wzajemnej życzliwości i zaufania, odpowiedniej DLA PRZYSPESZENIA ZAŁATWIENIA KWESTYJ, MOGĄCYCH INTERESOWAĆ OBA PAŃSTWA i dla ułatwienia rozwoju normalnych stosunków dobrego sąsiedztwa.

Na Zamku

WARSZAWA, (Pat). Pan Prezydent R. P. przyjął wczoraj premiera Sławoja Składkowskiego i ministra sprawiedliwości Witolda Grabowskiego.

Król Karol we Francji

PARYŻ, (Pat). Król Karol rumuński, prezydent Lebrun, książę Michał i towarzysząca im świta, odjechali o godz. 10 rano z dworca Montparnasse do Rambouillet, gdzie odbędzie się polowanie, urządzone przez prezydenta republiki na cześć królewskich gości.

Król Belogów w Holandii

AMSTERDAM, (Pat). W poniedziałek po południu przybył z wizytą do Amsterdamu belgijski król Leopold III, powitany na dworcu przez królową holenderską oraz ks. Bernarda.

Pogrzeb królowej Maud w Norwegii

OSLO, (PAT). Zmarła wczoraj królowa Maud będzie pochowana w Norwegii. Data przewiezienia zwłok do Norwegii nie została jeszcze ustalona.

WARSZAWA (Pat). Na znak żałoby z racji zgonu J. K. M. królowej Norwegii Maud opuszczone zostały sztandary na Zamku Królewskim w Warszawie oraz ministerstwie spraw zagranicznych.

Również na licznych gmachach rządowych stolicy flagi opuszczono do połowy masztu.

Nowe dekrety

WARSZAWA, (PAT). Dn. 21 bm. odbyło się pod przewodnictwem premiera gen. Sławoja-Składkowskiego posiedzenie Rady Ministrów, na którym przyjęto projekty dekretów Prezydenta RP, opartych na art. 55 Ust. 2 Usługi Konstytucyjnej.

M. in. przyjęto kilka projektów dekretów, które unifikują stan prawny na odzyskanych ziemiach z innymi obszarami państwa.

Pułk akademicki w Estonii

TALLIN, (PAT). Przy uniwersytecie w Tartu założono instytut obrony państwa, na którego czele stanął płk Tranksmas. Zadaniem instytutu jest przygotowanie studentów do obrony państwa. Utworzono pułk akademicki, złożony z kilku batalionów. Spośród studentów 26 procent stanowią oficerowie, 15 zaś procent podoficerowie rezerwy.

Radio na usługach czeskiego szpiegostwa

UŻHOROD (Pat). Wojskowe władze węgierskie wykryły w okolicach Użhorodu tajną, krótkofalową stację radiową, służącą celom wywiadu czeskiego.

Obsługa stacji zdolała zbiec, zabierając ze sobą sprzęt.

Z polowania reprezentacyjnego

Pan Prezydent R. P. w towarzystwie zaproszonych gości w drodze na polowanie w Komorze Cieszyńskiej.

Ofensywa Niemiec na terenie Rumunii

CZERNIOWCE, (Pat). W związku z zerwaniem rokowań handlowych rumuńsko-niemieckich, prasa rumuńska pisze, że gospodarze postulatów delegacji niemieckiej sformułowane w specjalnym memorandum są m. in. następujące:

Niemcy chcą wydzierżawić w Rumunii kompleks wielkości kilkudziesięciu tysięcy morgów, na którym mogłyby dokonywać uprawy potrzeb

nych im surowców roślinnych, uzyskać koncesje na tereny, naftowe, kopalnie żelaza, siemogrodzkie pokłady żelaza i kopalnie miedzi w Dobrudży.

O ile Rumunia przyjęłaby ofertę niemiecką, Niemcy zobowiązują się w ciągu dwóch następnych lat przejąć całkowite zbiory pszenicy w Rumunii.

Emigracja żydowska z Polski

WARSZAWA (Pat). W związku z utworzeniem w tych dniach specjalnego żydowskiego komitetu do spraw kolonizacyjnych, dowiadujemy się z kół zbliżonych do komitetu, o bliższych zadaniach, jakie ten komitet postawił sobie do spełnienia.

Przed wszystkim chodzi o pomoc ze strony Żydów w Polsce na rzecz akcji osiedleńczej Żydów w koloniach zamorskich. Jak wiadomo, na czele tego komitetu w Polsce stanął rabin, prof. dr Mojżesz

Schorr.

W obecnej chwili prace komitetu znajdują się w stadium organizacyjnym, a członkowie jego znajdują się obecnie w różnych miastach Polski celem ostatecznego ustalenia składu osobowego komitetu, w którym byłyby reprezentowane najważniejsze prądy, nurtujące w społeczeństwie żydowskim.

Przystąpiono również do ustalenia szczegółowego programu prac na najbliższy czas.

Tragiczny zgon znanego bankiera wileńskiego

Wczoraj w godzinach wieczornych w mieście lotera błyskawicy rozszła się wiadomość o nagłym zgonie znanego w Wilnie bankiera, Tobiasza Bunimowicza, właściciela banku pod firmą „T. Bunimowicz”.

Według pogłosek Bunimowicz miał popełnić samobójstwo.

UMIERAJĄCY CZŁOWIEK W KRZAKACH.

Koło godziny 3 na drodze, prowadzącej z Wołokumpli do miejscowości Ożerele patrol policyjny został powiadomiony przez przechodnia, że w pobliskim lasku leży w krzakach jakiś starszy pan i jęczy.

Policyjanci niezwłocznie udali się

Nagrodzeni artyści wileńskie

WARSZAWA, (Pat). Jury nagród 10. salonu Instytutu Propagandy Sztuki przyznało m. in. nagrody następujące:

zaszczytne wyróżnienie: Tymono wi Niesiołowskiemu — za obraz olejny „Wnętrze”;

Stanisławowi Horno - Popławskiemu, za popiersie biskupa Bandurskiego, granit, nagrodę pana ministra spraw zagr. — 500 zł.

Postulaty dziennikarstwa w sprawie dekretu prasowego

Zarząd Główny Związku Dziennikarzy R. P. po całodziennych obradach w których na pierwszym miejscu znajdowała się sprawa projektu dekretu prasowego, powziął następującą uchwałę:

Zarząd Główny ZDRP organizacji, stojącej zgodnie ze statutem na stanowisku wolności prasy w granicach najogólniej pojętego dobra powszechnego i reprezentującej interesy zawodowe całego dziennikarstwa:

Zaświadcza zastrzeżenia Wydziału Wykonawczego w stosunku do szeregu wytycznych projektu dekretu prasowego, przedstawione panu ministrowi sprawiedliwości przez delegację Wydziału Wykonawczego w dniu 19 bm., a odnoszące się przede wszystkim do procedury zawieszenia pism, do zasady ogłaszania komunikatów zarządzenia prezesa rady ministrów, upowszechnienia niejawności rozpraw sądowych w procesach prasowych oraz postanowień o pozbawieniu praw redakcyjnych.

Zarząd powstanawia przedstawić powyższe wnioski panu prezesowi rady ministrów z prośbą, aby poinformował o nich Pana Prezydenta Rzeczypospolitej przed przedłożeniem projektu dekretu do podpisu.

Treść powyższej uchwały przesłał Zarząd telegraficznie panu prezesowi Rady Ministrów gen. dr. Sławoj-Składkowskemu, a przedstawienie szczegółowych wniosków zlecono delegacji Zarządu Głównego.

Katastrofa w fabryce wagonów

CZERNIOWCE, (PAT). W fabryce wagonów „Astra” w Aradzie (Siedmiogród) zawałił się sufit w jednej z hal fabrycznych, przynajmniej 25 robotników.

Pięciu z nich odniosło tak ciężkie obrażenia, iż prawdopodobnie przeplaci je życiem.

2300 członków sekt czeskich

przystąpiło do Kościoła kat.

CIESZYN (Pat). Na Śląsku Zaolzańskim ma miejsce masowe przystępowanie wyznawców różnych sekt wyznaniowych czeskich, zwłaszcza tzw. husytów, do Kościoła katolickiego.

Jak stwierdził J. E. ks. biskup Adamski na zebraniu Słowa Kobiół Kat. w Cieszynie Zachodnim, w Rychwałdzie, zgłosiło przystąpienie do Kościoła katolickiego 1600 osób, w Orłowej 370, a w Pietwałdzie 350.

we wskazanym kierunku i istotnie znaleźli w krzakach konającego człowieka. Zdążył on jeszcze powiedzieć policjantom, że nazwisko jego jest Bunimowicz i ruchem wskazać na serce, po czym stracił przytomność.

Policyjanci niezwłocznie zanieśli konającego do trzeciego posterunku

(Dokończenie na str. 3)

Pogrzeb Kemala Atatürka

Trumnę złożono prowizorycznie w muzeum etnograficznym

ANKARA, (Pat). Odbył się w Ankarze uroczysty pogrzeb zmarłego prezydenta Turcji Atatürka.

Trumna ze zwłokami wystawiona była w ciągu całej ubiegłej nocy przed gmachem parlamentu. Dokoła oświetlonego pochodniami katafalku stała honorowa straż oficerów z obnażonymi szablami.

O godz. 9 rano dowódcą orszaku żałobnego generał piechoty Fahrettin przeszedł przed frontem delegacji z granicznych. Około godz. 10 zgromadzili się w sąsiedztwie gmachu parlamentu członkowie rządu, delegacji zagranicznych oraz posłowie do najwyższego zgromadzenia.

Trumna Atatürka przeniosła 12 posłów z katafalku na lawetę armat-

nią. Następnie uformował się kondukt żałobny, na którego czele poszły powały oddziały wszystkich rodzajów broni armii tureckiej.

Lawetę z trumną ciągnęło 100 tureckich żołnierzy, po bokach zaś kroczili generałowie i admirałowie. Za trumną postępowała siostra Atatürka p. Makbule, jako najbliższy członek rodziny zmarłego. Za nią kroczili: nowy prezydent gen. Ismet Inonu wraz z rządem oraz szefowie delegacji zagranicznych.

Kondukt żałobny postępował wśród 200-tysięcznego szpaleru ludności aż do muzeum etnograficznego, gdzie prowizorycznie złożono trumnę zmarłego prezydenta do czasu ostatecznego wybudowania mauzoleum.

Bez ceregieli

załatwiają Czesi żądania Karpatorusínów

UŻHOROD, (Pat). W Pereczynie żandarmeria czeska rozstrzelała bez sądu dyrektora tamtejszej szkoły wydziałowej.

W miejscowości Lokard żołnierze czescy ostrzelali patrol węgierski, rażąc dwóch żołnierzy. Węgrzy odpowiedzieli ogniem karabinu maszyno-

wego, zmuszając Czechów do odwrotu.

UŻHOROD. (Pat). W czasie porządkowania koszar wojskowych w Užhorodzie żandarmeria węgierska znalazła na dziedzińcu zakopane w nawozie zwłoki dwóch mężczyzn ze śladami rozstrzelania.

Dyskretna walka katolicyzmu z hitleryzmem

BERLIN (Pat). We wszystkich kościołach katolickich Berlina odczytany był wczoraj list pasterski biskupa Konrada, zwracający katolickim rodzicom uwagę na fakt, który zdarzył się w jednej z dzielnic Berlina, że rodzicom zapisującym dzieci do szkoły przedkłada się do podpisu zobowiązanie, iż będą oni posyłali dzieci

do szkół niemieckich wspólnych dla wszystkich wyznań.

Biskup nawołuje w liście pasterskim do korzystania z przysługującego na podstawie konkordatu katolickim rodzicom prawa posyłania dzieci do katolickich szkół.

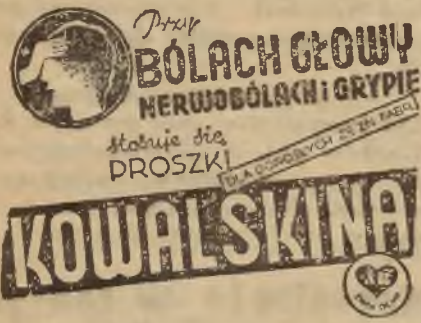
Niemiecka centrala dla emigracji Żydów

ESSEN (Pat). „Nazionalzeitung” podaje niektóre szczegóły, dotyczące centrali dla emigracji żydowskiej.

Centrala ta mieści się w pałacu Rotzyllda i ma za zadanie ująć emigrację Żydów z Rzeszy w ramy ustawowe. W ciągu dwóch ostatnich miesięcy centrala dla e-

migracji żydowskiej zorganizowała planową emigrację 12.000 Żydów z Rzeszy.

Agendy biura zostały tak rozszerzone, że załatwia ono dziennie od 600 do 650 podań. W samym tylko Wiedniu oczekuje na załatwienie 135 tysięcy podań, które nie mogły być załatwione ze względu na to, że zagranicą, zwłaszcza Anglią i Stany Zjednoczone, broni się przed napływem Żydów.

Dyskusja o koloniach

(Dokończenie ze str. 1)

niż Francja, gdzie — pan mi wybaczy szczerze — trwa ciągle chaos wewnętrzny.

FRANCUZ: Mówmy o koloniach! Otóż skończyły się czasy wyzysku i przemocy. Dziś ludy kolorowe potrzebują opieki i pomocy. Nikt nie zaprzecza, że Anglia i Francja dorosły do sprawowania owej opieki. Inaczej jest z Niemcami. Niemcy nie posiadają kwalifikacji do rządzenia ludami kolorowymi. Pan zna, z całą pewnością, dzieło Rosenberga: „Der Mythos der XX Jahrhunderts”. Rosenberg ma pogardę dla ras kolorowych. Tak samo całe obecne Niemcy narodowo-socjalistyczne. Jakże można pozwolić, aby rządził ludami czarnymi naród, który ich ma w pogardzie, który uważa Murzynów za zwierzę. Państwo gdzie panuje tego rodzaju ideologia nie ma prawa posiadania kolonii. Świat cywilizowany nie można przeobrazić aby znów zaczęto uważać Murzynów za rzeczy, albo — w najlepszym wypadku — za ludzi drugiej kategorii. To jest argument absolutnie niechybny.

Ostatnie wydarzenia antysemickie wykazują, że obawy te są absolutnie aktualne. Tak samo będziecie gnębić i poniewierać Negrów.

Nie! Niemcy narodowo-socjalistyczne nie mogą dojść do posiadania kolonii. Cały świat kulturalny winien się temu sprzeciwić.

NIEMIEC: Oho! górnicy i patetycy nie. Tylko małe pytanie: Czy pań wie co to była tzw. „wojna o opium”?

(dalszy ciąg jutro).

Tse.

Po krótkich cierpieniach zmarł

B. P.

TOBIASZ BUNIMOWICZ

o czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

Rodzina

O dniu pogrzebu będą osobne zawiadomienia.

Sprawa żydowska w angielskiej Izbie Gmin

LONDYN, (Pat). Debatą w Izbie Gmin w sprawie wniosku Labour Party, polecającego traktowanie mniejszości żydowskiej w Niemczech i nawołujące do wspólnego wysiłku z innymi państwami, zwłaszcza ze Stanami Zjednoczonymi na rzecz wspólnej polityki, nie wywołała w Izbie większego zainteresowania.

Jedynym przemówieniem, które sprawiło na Izbie większe wrażenie i w którym w sposób bardzo rzeczowy ujęte było całe zagadnienie, było przemówienie ministra spr. wewn. sir Samuela Hoare.

Min. Hoare, przemawiając w imieniu rządu, zaznaczył: „wszyscy potępiamy bezmyślną zbrodnię, której ofiarą padł młody dyplomata niemiecki w Paryżu, ale nie możemy ukryć naszych uczuć z powodu cierpień, jakie spadły na niewinnych ludzi. Przemawiam jako przyjaciel Niemiec i jako zwolennik porozumienia monarchij skiego, ale zaznaczyć muszę, że nie mogę się zgodzić z poglądem niektórych przedstawicieli rządu niemieckiego, jakoby zajmowanie się tą sprawą było wtrącaniem się do spraw wewnętrznych Niemiec. Właśnie dla tego, że jestem przyjacielem Niemiec, uważam za obowiązek sprawę tę postawić jasno i szczerze. Zarządzenia niemieckie przeciwko Żydom nie są zarządzeniami wyłącznie wewnętrznymi. Ponieważ, Żydzi z natury rzeczy muszą starać się o dopuszczenie ich do innych krajów, przeto inne kraje są również wciągnięte. Całe to zagadnienie jest typowym zagadnieniem międzynarodowym i jako takie musi

być traktowane. Wszystkie państwa muszą się przyczynić na rzecz rozwiązania tego zagadnienia”.

Przechodząc następnie do roli W. Brytanii sir Samuel Hoare oświad-

Odczyt prez. Hełczyńskiego w Budapeszcie

BUDAPESZT, (Pat). Na zaproszenie Sekcji Polskiej Węg. Zw. Prawników, prezes Najw. Trybunału Administr., dr Hełczyński, wygłosił w dniu 19 bm. wieczorem w sali związku odczyt na temat polskiego prawa handlowego. Zebranie zajął prezes Sądu Najwyższego Osvald, pozdrawiając prelegenta i podkreślając wdzięczność narodu węgierskiego dla Polski za poparcie w sprawie rewindykacji węgierskich. Słowa prezesa Osvalda na groźbili słuchaczy długotrwałymi oklaskami.

Przed odczytem prezes dr Hełczyński zapewnił zebranych w imieniu zw. prawników polskich o sympatii, z jaką naród polski odnosi się do węgierskich dążeń uzyskania wspólnej granicy z Polską, wyrażając życzenie, by były one jak najrychlej zrealizowane, co utrwali pokój w tej części Europy.

Na odczyty obecni byli m. in. minister sprawiedliwości Tasnady Nagypos. R. P. Orłowski z pracownikami poselstwa, najwybitniejsi przedstawiciele węgierskiego świata prawniczego i naukowego.

Kronika telegraficzna

— Ambasador włoski, Guariglia, przybył 20 b. m. rano z Rzymu do Paryża. Na dworcu powitali go przedstawiciele Francuskiego Ministerstwa Spr. Zagr. oraz charge d'affaires ambasady włoskiej.

— Departament marynarki U. S. A. zawarł kontrakty na budowę 3 krążowników o wyporności 35.000 ton. Budowa tych trzech okrętów będzie kosztowała około 150 milionów dolarów.

— Przewodniczący podkomitetu woj skowego Izby Reprezentantów Stanów Zj., Snyder, po konferencji, jaką odbył w departamencie wojny oświadczył, iż program Roosevelta rozbudowy narodowej przewiduje, iż w r. 1942 Stany Zjedn. będą posiadały najsilniejsze lotnictwo na świecie.

— W katastrofie samolotowej, jaka wydarzyła się w Legrande, w U. S. A., zginęło 7 osób, należących do załogi woj skowej samolotu amerykańskiego, który spadł i spłonął w lesie, znajdującym się w pobliżu Legrende.

— Policja przeprowadziła w Jaffie (Palestyna) liczne rewizje. Poddano badaniu przeszło 800 osób. Dwaj Arabowie, usiłujący przedostać się przez kordon policji, izolujący wieś Szla od m. Thartet, zostali zabici.

Bunt przeciw Cien-Kai-Szekowi

TOKIO, (Pat). Agencja Domei do nosi, że wojska komunistyczne, skoncentrowane w południowej części prowincji Hunan, zbuntowały się przeciwko Czen Kai Szekowi i zajęły różne miejscowości. Wedle ostatnich doniesień, bunt chińskich oddziałów komunistycznych rozszerza

się gwałtownie.

Na skutek codziennych nalotów japońskich, chińskie wojska komunistyczne zaczęły wycofywać się ze Sianfu (stolica prowincji Szensi) oraz z m. Yenai (południowa część tej prowincji).

Kto bierze udział w stronach walczących w Hiszpanii

LIZBONA (Pat). Biuro Statystyczne w Burgos podaje, że od chwili wybuchu wojny domowej do października br. wojska gen. Franco wzięły do niewoli 212.246 jeńców, z czego 2.133 oficerów i 210.113 szeregowych.

Wśród oficerów znajduje się 941 Hisz-

panów i 7.092 obcokrajowców, wśród szeregowych — 162.548 Hiszpanów i 47.565 obcokrajowców, w czym 26.736 Francuzów.

Przeszło 12000 jeńców leczy się w szpitalach.

Strajki wybuchły w Paryżu

na znak protestu przeciw dekretem gospodarczym

PARYŻ (Pat). Robotnicy, okupujący zakłady „Huschinson” ewakuowali je ok. godz. 15.

Po południu rozpoczęło strajk okupacyjny na znak protestu przeciwko ostat-

nim dekretem 180 robotników zakładów chemicznych Kohlmana.

Policja przystąpiła do ewakuowania strajkujących.

Run na mieszkania w Wilnie

Gdzie zamieszka fala uchodźców z Niemiec?

Jak wczoraj podaliśmy do Wilna na przybycie do obozu uchodźców w Zbąszyniu 500 Żydów — uciekinierów z Niemiec. Wileński Żydowski Komitet Pomocy Uchodźcom Żydom z Niemiec zamierza pomieścić przybyłych w domach letniskowych, zaopatrzonych w piec. Taki jest zamiar komitetu. W praktyce natomiast rozpoczął się w Wilnie prawdziwy run (niechym na kasy jednego z banków wileńskich) na średnie mieszkania, szczególnie w śródmieściu. Wielu Żydów, którzy przybędą do Wilna, roz-

porządza kapitałem, pozwalającym im na „jako takie” urządzenie się i nawet na „zaczątek” interesu. Trzeba bowiem zaznaczyć, że Żydzi-uchodźcy rekrutują się ze sfer zamożnych.

Run na mieszkania w Wilnie, które stale odczuwa brak mieszkań średniej wielkości, spowodował natychmiastowy skok cen najmu. Właściele nieruchomości Żydzi, widząc dobrą koniunkturę, żądają obecnie za mieszkania wolne o 50 proc. drożej niż przed tygodniem.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że właściciele nieruchomości chrześcijańskie odmawiają pośrednikom Żydom wynajmu mieszkań, mimo, że ci proponują ceny wyższe od normalnych.

Na zakończenie trzeba dodać, że podobny objaw runu na wolne mieszkania zaobserwowano również w Krakowie oraz w kilku innych miastach Polski, gdzie spodziewany jest napływ uchodźców Żydów z Niemiec.

(z).

Ponury bilans

TOKIO (Pat). Ofiarą olbrzymiego pożaru w m. Czangsza (stolica prowincji Huan) padło 2000 zabitych, w tym wielu oficerów i urzędników chińskich. 20.000 osób straciło dach nad głową.

Pożar powstał podczas walk pomiędzy chińskimi wojskami centralnymi a oddziałami prowincjonalnymi.

Wczoraj rozstrzelano dowódcę garnizonu m. Czangsza, dowódcę jednej z dywizji oraz komisarza policji, których oskarżono o wywołanie tych starć.

Giełda warszawska

z dnia 21 listopada 1938 r.

Belgi belgijskie	90,22
Dolary amerykańskie	531,00
Dolary kanadyjskie	526,50
Florency holenderskie	289,69
Franki francuskie	14,04
Franki szwajcarskie	120,50
Funt angielski	25,08
Guldenny gdańskie	100,25
Korony czeskie	10,75
Korony duńskie	112,05
Korony norweskie	125,93
Korony szwedzkie	129,29
Liry włoskie	19,60
Marki fińskie	11,04
Marki niemieckie	—
Marki niemieckie srebrne	93,00
Tei Aviv	—
Akcje:	130,50
Bank Polski	—
Papiery procentowe:	—
Pożyczka wewnętrzna	64,50
Pożyczka inwestycyjna pierwsza	84,25
Pożyczka inwestycyjna druga	83,00
Pożyczka konwersyjna	68,25
Pożyczka konsolidacyjna	66,50

Tragiczny zgon znanego w Wilnie bankiera

(Początek na str. 1).

policii, gdzie stwierdzono, że jest to bankier Tobiasz Bunimowicz.

Wezwano karetę pogotowia ratunkowego, która przewiozła znajdującego się już w agonii bankiera do szpitala żydowskiego, gdzie wkrótce zmarł nie odzyskując przytomności.

NAGLY ZGON CZY SAMOBÓJSTWO?

Krążąca po mieście wersja, że znany bankier popełnił samobójstwo, urzędowo nie znalazła jeszcze potwierdzenia. Stwierdzi to ostatecznie sekcja zwłok, która odbędzie się dziś rano, ewentualnie jeszcze w ciągu noce.

Tragicznie zmarły musiał w ciągu dłuższego czasu leżeć w krzakach, bo wtem ubranie, które miał na sobie było przemoczone aż do nitki, tak że kolportowano nawet wersję, że Tobiasz Bunimowicz chciał się wypierw utopić, a dopiero następnie zażył trucizny.

Bunimowicz mieszkał ostatnio stale w Wołokumpii, gdzie, jak również dyrektor jego banku, Kaszuk, posiadał wille.

Rano interesanci widzieli go siedzącego na zwykłym miejscu za szklanym przepierzeniem. Po godz. 10 opuścił bank i od tego czasu, aż do chwili, gdy znaleziono go konającego w krzakach, nikt go nie widział.

W banku sądzono, że bankier udał się do Banku Polskiego po redyskonto weksli.

Wiadomość o nagłym zgonie, e-

wentualnie samobójstwie Bunimowicza wywołała wśród klientów banku wielkie poruszenie.

DUŻO LUDZI ZGŁOSIŁO SIĘ DO BANKU CHCĄC WYCOFAĆ WKŁADY.

Ludzie obdarzający dotychczas bank Bunimowicza zaufaniem, nagle stali się niespokojni o swoje wkłady.

Miedzy innymi zgłosił się po odbiór swego wkładu „nowoupięcony milioner”, który w ostatniej klasie przedostatniej loterii państwowej

WYGRAŁ 160 TYS. ZŁ.

i pieniądze te ułożył u Bunimowicza.

W godzinach rannych bank wypłacał wkłady. Z chwilą jednak nadejścia wiadomości o nagłym zgonie właściciela oraz wobec nieobecności zastępcy dyrektora wypłatę wkładów na razie wstrzymano. Bank na znak żałoby zamknął podwoje. Urzędnicy oświadczyli, że z powodu zgonu T. Bunimowicza bank będzie nieczynny w ciągu 2 dni. Pieczę nad uregulowaniem spraw bankowych mają w swym ręku władze miarodajne.

POGŁOSKI.

Po mieście rozeszła się wiadomość, że nagły zgon, ewentualnie samobójstwo Tobiasza Bunimowicza, ma pewien związek z kolportowaną w mieście wersją o wykryciu nadużyć dewizowych. Potwierdzenia tych pogłosek nie otrzymaliśmy.

WRAŻENIE W MIEŚCIE.

Jak zaznaczyliśmy, zgon Bunimowicza wywołał w Wilnie w sferach finansowych, gospodarczych i przemysłowych naszego miasta wielkie poruszenie. Bunimowicz bowiem zniósł się od dawna z życiem gospodarczym i finansowym miasta. Jest on spadkobiercą banku, który założył jeszcze jego ojciec, Izrael Bunimowicz. Izrael Bunimowicz rozpoczął swoją karierę jako bardzo skromny urzędnik w banku i szybko dorobił się olbrzymiej fortuny.

Podczas okupacji niemieckiej wywioził on swój bank do Rosji. Z chwilą jednak oswobodzenia Wilna powrócił i na nowo otworzył placówkę w Wilnie, którą następnie prowadził jego syn.

FATUM.

Gdyby przypuszczenie o samobójstwie bankiera okazało się prawdziwe, wypadło by przypomnieć o innym samobójstwie, które popełnił jeszcze przed wojną brat bankiera. Zastrzelił się on na rusztowaniach budowanego przez siebie domu, w którym mieści się obecnie Archiwum Państwowe przy ul. Słowackiego.

Tobiasz Bunimowicz był konsulem hiszpańskim w Wilnie i brał czynny udział w życiu społecznym. (c).

Posiedzenie Wileńskiego T-wa Lekarskiego i Komitetu do Walki z Rakiem

X Posiedzenie Naukowe Wileńskiego T-wa Lekarskiego wspólne z Wileńskim Komitetem do Walki z Rakiem z okazji 40-lecia odkrycia radu i Ogólnopolskie. Tygodnia Przeciwrakowego odbędzie się w środę 23 bin. o godz. 20, w lokalu przy ul. Zamkowej 24.

W programie referaty: 1) mgr. Wacław Turczyński — Pierwiastki promieniotwórcze i ich własności. 2) prof. dr. Kornel Michejda — Zabieg operacyjny przy nowotworach złośliwych. 3) prof. dr. Władysław Jakowicki — Kilka uwag w sprawie raka macicy, na podstawie materiału Kliniki Ginekologicznej Wileńskiej. 4) prof. dr. Kazimierz Pelczar — Niektóre wytyczne postępowania w przypadkach daleko posuniętych spraw nowotworowych.

„Tydzień walki z rakiem”

Do społeczeństwa

23 listopada r. b. cały świat obchodzi uroczystości 40. rocznicy odkrycia radu przez Piotra i Marię ze Skłodowskich Curie.

Odkrycie to pociągnęło za sobą szereg niezwykle doniosłych zdobyczy w dziedzinie fizyki i chemii i dało ludzkości bardzo potężną broń w walce z nowotworami złośliwymi, a zwłaszcza z rakiem.

To też cały świat naukowy — pragnąc, by chwila ta nie przeszła niepostrzeżenie i uświadomiła społeczeństwu o zadaniach nauki — postanowił zorganizować Międzynarodowy Tydzień Walki z Rakiem w dniach od 23 do 30 listopada. Mimo bowiem tak doniosłego dla medycyny odkrycia w dziedzinie leczenia raka jeszcze dużo pozostaje do zrobienia i dużo trudów należy położyć by w każdym wypadku móc przynieść zdrowie chorym.

To też w „Tygodniu” tym, obok odczytów, pogadanek i wykładów mających zapoznać szerokie warstwy ludności z możliwościami i skutecznością leczenia, postanowiono zorga-

nizować we wszystkich krajach Europy zbiórki dla uzyskania środków na tworzenie szpitali i pracowni naukowych dla walki z nowotworami.

Wileński Komitet do walki z nowotworami, utrzymujący Pracownię Naukową i szpital dla chorych na nowotwory przy ulicy Połockiej Nr. 6 bierze udział w Tygodniu Polskim urządzanym przez Komitet Warszawski. Jednocześnie, prócz tego, na swoim terenie zwraca się do wszystkich ludzi dobrej woli, którym dobro cierpiących leży na sercu, by zechcieli złożyć chociażby najmniejszy datkę na rzecz Wileńskiego Komitetu do walki z nowotworami.

Hr. Marian Broel Plater, Dr Marian Rudziński, Dr Kazimierz Pelczar, Dr Władysław Jakowicki, Dr Karol Michejda, Dr Wiktor Maleszewski, ks. biskup Michalkiewicz.

Datki można składać w Redakcjach wszystkich dzienników wileńskich, w których zostanie utworzona specjalna rubryka. lub przesyłać pod adresem Komitetu — Połocka 6, lub na PKO Nr. 170.000.

40-lecie odkrycia radu

MARIA SKŁODOWSKA-CURIE

Walka z nowotworami a specjalnie z rakiem. Temu poważnemu zadaniu poświęcone są dni od 23—30 bm. w zakresie skladek i kwest na pomoce związane z leczeniem najpotworniejszej choroby, jaka nęka ludzkość. Gruźlica jest potężniejszym złem, procentowo więcej zabiera ofiar, trąd jest jeszcze okrutniejszy. Ale gruźlica jest zbadana do ostatnich zakamarków, środków leczni-

czych na nią mamy wiele, ochronnych metod także, określono dziedziczność, symptomaty i możliwości walki. Trąd zaś jest w Europie prawie fenomenem, przeżytkiem.

Rak jest najbardziej tajemniczą groźbą, zawieszoną nad człowiekiem. Czym jest? Zwyródnieniem tkanek. Tak. Ale dlaczego powstaje, co to zwyródnienie powoduje, jakie są objawy początkowe, jakie organizmy podatne są do rozwoju choroby, a jakie odporne, od czego się „dostaje raka” tego dotąd medycyna nie odkryła. Rak wymyka się badaniom bakteriologicznym. Gdy jest operowany, nigdy prawie się nie wie, czy wykusano wszystkie zwyródniałe tkanki, czy też została odrobina, z której się potwór odrodzi i odrósł, prowa- dząc dzieło zniszczenia dalej.

Na zjeździe specjalistów parę lat temu w Wilnie pokazywano film, który musiał budzić dreszcz trwogi w patrzących. Oto w ludzkim organizmie zjawia się mała ciemna plama: w wątrobie, na kiszce, koło kości, w gardle, w piersi, na języku, w mózgu. Człowiek nie czuje. Nie wie, że nosi już w sobie śmierć, kalectwo lub cierpienia okrutne. Plamka rośnie, widzimy na filmie jak się roz-

lewa, jak plama atramentu, powstają zacieki, odrósł, macki i pożerają otaczające tkanki.

Jakieś bóle? Któż tam tak bardzo zważa? Kogóż tak bardzo zaniepokoi chrzypka, kłócie, bóle w brzuchu, o ile nie są zbyt silne?

A gdy zanadto dokuć, udaje się chory do doktora i słyszy wyrok... często bez apelacji.

Nie było przed 40 laty żadnej na dzieć dla takich ludzi. Umierali w męczarniach, kiereszowani nożem chirurga, który jednak nie zawsze mógł pomóc. Bo i z tymi operacjami bywało różnie. Raz udawały się i mocno rozwinęły rak, wycięty bez reszty, nie odradzał się, w innych wypadkach, niezależnie od staranności i umiejętności chirurga, powracał i zabijał. Lekarstwa choroba ta nie uznaje żadnego. Higieny, wód, kąpiei, również. Nic jej nie niszczy w organizmie nie zdoła prócz noża operatora i... promieni radu.

Kiedy przed 40 laty los, czy opatrzoną Boską, dokonała tego, że zetknęła w laboratorium chemicznym śliczną Polkę, Marię Skłodowską z pięknym Piotrem Curie, kiedy te dwa genialne umysły, pracujące w jednej dziedzinie, połączyły się we wspólnym trudzie i wzajemnej miłości, rozpoczął się rozwój jednej z najpiękniejszych historii, jakie znamy.

Przebiegając myślą dzieje par słyn-

nych w przeszłości, znajdujemy albo krwawe dzieje głów koronowanych, albo jałowe romanse, pozostawiające ślad co najwyżej w poezji i powieści, albo niesharmonizowane uczucia, będące męczarnią czy tragedią dla jednej lub drugiej strony.

Nigdy bodaj nie zdarzyło się, by para ludzi była tak „wybrana od Boga”, by połączyło się tyle wzajemnej miłości, identyczne usposobienia, upodobania, bezinteresowność, poświęcenie ludzkości, nauce, rodzinie. I takie genialne umysły, jak Piotra i Marii.

Wspaniałe dzieje tych nadludzi, opisane z całym pietizmem przez ich młodszą córkę Ewę, są jednym z najpiękniejszych i najdziwniejszych romansów, jakie się zdarzyły w biegu dziejów ludzkości.

Cały świat korzysta z odkrycia małżonków Curie-Skłodowskich, którzy oddali rad ludzkości do użytku, nie zachowując sobie ani cząstki olbrzymiego majątku, jaki przedstawia jego eksploatacja. Długie miesiące, w brudnej i zimnej budzie pierwotnego laboratorium w Paryżu przerabiali chemicznie blendę smolistą, by wydobywać z niej nikiel drobiny złotego, wiecznie świecącego, niezniszczalnego pierwiastka: radu. Gram oceniony jest na 1 milion franków. Rad leczy raka i inne nowotwory. Rad tuje i odbiera śmierci setki tysięcy

ludzi, jest dobroczynną ludzkości a zarazem jest szatańsko niebezpiecznym wrogiem dla tych co nim mani pulują. Wszak zabił tę, która go wyrwała z tajemnych głębin przyrody i dała ludziom do użytku. Maria Curie-Skłodowska zmarła wskutek zbyt częstego przebywania w bliskości radu, co wywołało u niej złośliwą, nieuleczalną anemię.

A rad świeci dalej. Świeci w Instytucie Warszawskim im. Marii Curie-Skłodowskiej, operującej gramem radu ofiarowanym tej instytucji przez genialną uczoną, która go dostała od kobiet amerykańskich jako wyraz hołdu.

Dziś w 40-lecie wspaniałego odkrycia, będącego Boskim darem dla cierpiącej ludzkości, wspomóc należy prace lekarzy ratujących nieszczęśliwców, dotkniętych tymi okropnymi przypadłościami. Każdy grosz złożony na ten cel pozwoli ludziom ubogim korzystać z tajemniczego radu zamkniętego w cieniutkich igielkach, wprowadzanych w zakażone miejsca.

Warto by w radio czy odczytach zapoznać szerszą publiczność z historią radu i jego odkryciem, przy czym wzniosłe i piękne dzieje genialnej pary uczonych, Marii i Piotra, dadzą każdemu świetlany obraz skończoności, doskonałego piękna na ziemi.

Hel. Romer.

Ratujcie
swe zęby!

Nie czekajcie aż kamień nazębny obluźni Wasze zęby, bo wtedy będzie za późno! Już dziś rozpocznijcie walkę z kamieniem przez regularną pielęgnację zębów Kalodontem! „Dwa razy dziennie Kalodont” — a będziecie mieli pewność, że zęby Wasze pozostaną zdrowe. Ale koniecznie Kalodont, bo jest to jedyna w Polsce pasta zawierająca skuteczny w walce z kamieniem Sulfuricinoleat.

KALODONT

PRZECIWKAMIEŃNIOWI
NAZĘBNEMU

Nożycami przez prasę

TRAKTAT HANDLOWY ANGIELSKO-AMERYKAŃSKI

Jedynie tylko dwa dzienniki wypowiedziały się na temat „nowej epoki ekonomicznej świata”, jaka powstała w związku z zawarciem traktatu handlowego anglo-amerykańskiego. „IKC” w artykule wstępnym stwierdza:

„że zawarły między sobą traktat 60% przemysłu świata i 30% handlu światła”.

„Czas” rozpatruje znaczenie traktatu z punktu widzenia interesów Polski i dochodzi do wniosków optymistycznych.

Polska nie ma z tymi krajami sprzecznych interesów. To też porozumienie pomiędzy nimi jest przez nas mile widziane. Nie mamy powodu przeceńać jego zakresu i siły, ale nie mamy powodu nie cieszyć się z przyjaźnielskiego układu stosunków między tymi mocarstwami.

Nowa polityka handlowa Anglii i Ameryki, której wyrazem jest zawarty traktat, może dać nam poza tym znaczne korzyści gospodarcze. I my możemy korzystać z ustanowionych tym traktatem zniżek celnych. Trudno ocenić ile to pomoże naszemu handlowi zagranicznemu. Ale jest dlań niewątpliwie korzystne. Oby tylko nasza polityka handlowa umiała wykorzystać możliwości współpracy gospodarczej z potężnymi kontrahentami z zachodu.

DONIOSŁA ROLA KOŚCIOŁA PRAWOSŁAWNEGO W POLSCE

„Kurier Poranny” omawia donio-

śle znaczenie antokefalli Kościoła Prawosławnego w Polsce.

Unormowanie zagadnienia Kościoła prawosławnego zarówno w duchu tradycyjnego polskiego poszanowania dla każdego wyznania i zapewnienia mu opieki i swobodnego rozwoju jak i w duchu państwowej i narodowej racji polskiej posiada niemałe znaczenie. Kościół prawosławny liczy obecnie w Polsce około 4 milionów wiernych, w tym 600 tysięcy Polaków, 1 i pół miliona Rusinów i Ukraińców, 900 tysięcy Białorusinów, 125 tysięcy Rosjan i około 700 tysięcy ludności o nieustalonej przynależności narodowościowej („lutejsi”). Zagadnienie prawosławia czyni jednak ważnym dla Polski nie tylko liczbą ludności prawosławnej, zamieszkałej na terenie Rzeczypospolitej. Zagadnienie prawosławia jest starym zagadnieniem państwowym i narodowym polskim, posiadającym kapitalne znaczenie tak w przeszłości jak i obecnie dla całej naszej polityki wschodniej. Zagadnienie to wpływało też włącz w tej lub innej postaci w dziejach Polski przedrozbiorowej.

SPRAWY ROLNICZE

„Gazeta Polska” powraca raz jeszcze do zagadnień rolniczych, tym razem formułując plan działania. Plan ten polega głównie na zasadzie powszechności postępu rolniczego, nie wyklucza jednak i dobrowolnych organizacji rolniczych.

Pomimo kilkudziesięcioletniej dzia-

(Dokończenie na str. 4)

Aluminium — najmłodszy metal przemysłowy

Jedno z pierwszych miejsc w produkcji zajmuje Francja

W przededniu wojny światowej produkcja aluminium osiągała cyfry 50.000 ton. W 1937 roku, niecałe ćwierćwiecze później, wynosiła już 500.000 ton. Mało jest gałęzi przemysłu metalurgicznego, które by mogły się pochwalić podobnym rozrostem produkcji. Produkcja miedzi np. zwiększyła się w okresie 1913—1937 tylko dwukrotnie, produkcja ołowiu wzrosła o 50%, tam samo produkcja cynku i cyny.

Wyjątkowa koniunktura, z której korzysta przemysł aluminiowy, oparta jest na dwóch czynnikach: — aluminium jest metalem młodym, zaczętki jego kariery przemysłowej datują się z końca XIX wieku. Technika fabrykacji jest nowoczesna; w ciągu ostatnich dwudziestu lat ustalone zostały metody przygotowania aliażów aluminium, sposoby obróbki, wybudowania huty, walcownie etc., — równolegle następował rozwój głównych gałęzi prze-

mysłu, konsumujących aluminium: konstrukcyj, aeronautycznych, samochodowych, elektrycznych.

Lotnictwo wzrosło potężnie od roku 1913. Tutaj też znalazły największe zastosowanie stopy takie, jak duraluminium. Jednocześnie w dużym zakresie nastąpiło zastosowanie aluminium w fabrykacji samochodów, rowerów, motocykli, wagi, nów kolejowych, okrętów itd. Lekkość tego metalu, jego trwałość, wytrzymałość na zmiany atmosferyczne, wilgoć etc., przystępność go na materiał użytkowy.

Jedno z pierwszych miejsc w produkcji surowca aluminium zajmuje Francja. W roku 1937 dostarczyła ona 700.000 ton

bauksytu na ogólną ilość 3.000.000 ton produkcji światowej. Kolejne miejsce zajmują Stany Zjednoczone, Europa Środkowa, Gwinea angielska i holenderska. W roku 1938 zdolność produkcyjna fabryk aluminium na terytorium Francji dosięgła 45.000 ton, na 1939 r. będzie podniesiona do 60.000 ton wobec coraz większej konsumpcji na rynku wewnętrznym. W 1937 roku wyeksportowano z Francji 14.500 ton aluminium przeważnie do USA, Belgii, Japonii, Luksemburgu. Przewidziany wzrost zbrojeń, motoryzacji i, zwłaszcza, awiacji przyczyni się we Francji do całkowitego niemal zużytkowania własnej produkcji aluminium.

Produkcja lanitalu — wełny sztucznej w Polsce

Otrzymałmy ostatnio w związku z odbytą podróżą dyrektora oddziału Państwowego Banku Rolnego w Wilnie, szereg ciekawych informacji w sprawie produkcji lanitalu (sztucznej wełny) oraz możliwości zastosowania powyższego surowca w przemyśle fabrycznym w charakterze surowca zastępczego.

Wiadomości te, jako mogące zainteresować nie tylko rolnictwo, lecz i szerszy ogół społeczeństwa, podajemy w krótkim następującym streszczeniu.

W 1937 r. została uruchomiona w Pabianicach pod Łodzią fabryka syntetycznej wełny „Polana”. Pierwsze próby produkcji sztucznej wełny z mleka datują się sprzed 80 lat. Opatki zostały one na stwierdzeniu faktu, iż skład chemiczny wełny owczej i kazeiny, wyprodukowanej z mleka, jest prawie identyczny.

Wynalazek włoska Feretiego, dokonany przed 6 laty umożliwił uzyskanie sztucznego włókna, całkowicie przypominającego wyglądem zewnętrznym wełnę owczą i posiadającego analogiczne właściwości cieplne.

Jako surowiec używany do produkcji lanitalu, czyli wełny sztucznej, stosowana

jest kazeina, czyli specjalnie osiągnięty ser z mleka chudego (odtłuszczonego). Kazeinę dostarczają „Polanie” cztery mleczarnie, posiadające instalacje dla wyrobu kazeiny. Przy przetwarzaniu na włókno kazeina daje na wagę tę samą ilość sztucznej wełny „lanitalu”. Lanital nie posiada jednak mocy wełny naturalnej. Wytrzymałość jego jest niższa o 20% niż wełny owczej. Poza tym czysty lanital nie wytrzymuje prania — kurczy się lub wydłuża przy zmożeniu. To też dla użytkowania możliwie większej zaletności użytkowej lanitalu — lanital stosowany jest w charakterze domieszki do prawdziwej wełny w wysokości 10 — 50%.

Jak dotychczas znaczenie gospodarcze produkcji wełny syntetycznej w Polsce jest bardzo nikłe. Roczna produkcja lanitalu osiąga obecnie 700 ton co stanowi zaledwie około 3% importu wełny zagranicznej do Polski.

Dalsze postępy w przetwórstwie wełny syntetycznej wykazują, czy w walce z importem wełny szybsze rezultaty mogą być osiągnięte w drodze racjonalnego popierania rozwoju owczarstwa w Polsce, czy przez forsowanie produkcji lanitalu.

Akcja zbiórki ziemniaków w woj. wileńskim

Obecnie jest przeprowadzana przez obywatelskie organy pomocy zimowej zbiórka ziemniaków na cele akcji żywienia w ramach zimowej pomocy bezrobotnym. Jeśli chodzi o udział powiatów województwa wileńskiego w świadczeniach na rzecz Miejskiego Komitetu ZPB w Wilnie, to wyniki dotychczasowe są następujące:

pow. dziśnieński — norma ustalona 70.000 kg, przesłano do Wilna 66.067 kg, pow. mołodecki — norma ustalona 53.000 kg, przesłano do Wilna 59.055 kg, pow. postawski — norma ustalona 50.000 kg, przesłano do Wilna 56.206 kg, pow. święciański — norma ustalona 100.000 kg, przesłano do Wilna 48.046 kg, pow. wilejski — norma ustalona 60.000 kg, przesłano do Wilna 19.463 kg, pow. wileńsko-trocki — norma ustalona 155.000 kg, przesłano do Wilna 24.990 kg.

Jak widać z powyższego, powiaty mołodecki i postawski nie tylko nadesłali już swój wymiar ziemniaków, ale go nawet przekroczyli. Świadczy to bardzo dodatnio o poczuciu obywatelskości i docenianiu sprawy przez obywatelskie komitety powiatowe. Inne powiaty nieco się spóźniają. Władze wojewódzkie OKPZB są jednak przekonane, że zbiórka przed nastąpieniem mrozów zostanie ukończona.

Jeśli chodzi o ilość potrzebujących, do oddzielenia żywności na terenie województwa Wileński Wojewódzki Komitet ZPB ma 4.600 rodzin z 16.000 dzieci. Oby wale, obowiązani do świadczeń w naturaliach, niewątpliwie dołożą więc wszelkich starań, by z racji niedość szybkiego składania produktów tempo akcji nie osłabło.

Przed mrozami zbiórka ziemniaków musi być skończona!

Uprzywilejowana spółka autobusowa na terenie woj. nowogródzkiego

„W rezultacie niemal połowa pasażerów została na bruku”

Od roku wszystkie ważniejsze szlaki komunikacji autobusowej na terenie województwa nowogródzkiego obsługuje wyróżniona na Nowogródzka Spółka Autobusowa na czele z p. Dorofiejczykiem. Spółka ta zakupiła parę ładnych dużych wozów, wycofała stania graty i wprowadziła nawet na linię Baranowicze — Nowogród — Lida — Wilno komunikację „pośpieszną” (która w zasadzie nieczym się nie różni od zwykłej).

Na pozór wszystko przedstawia się jak najładniej. W rzeczywistości jednak zachodzą wypadki wręcz niedopuszczalne i gdzie indziej surowo karane, aż do odebrania koncesji włącznie. Nasza spółka jest jak gdyby uprzywilejowana. A mianowicie, autobusy tej spółki często są tak przepełnione, że ludzie muszą jechać pochyleni, stojąc. To jedno. Po drugie, zachodzą wypadki, że taki przepełniony autobus nie zabiera i pozostawia na drodze podróżnych, dla których normalnie zazwyczaj zatrzymuje się autobus, nawet „pośpieszny”. A przecież tym po zostawionym na drodze podróżnym może być obywatel wezwany do sądu lub do urzędu na określoną godzinę, obywatel, który licząc na to, że autobus go zabierze, zrezygnował z podróży wozem i koleją. W rezultacie — spóźnia się do sądu, co może pociągnąć za sobą różne straty i nieprzyjemności. Bo jakże będzie mógł udowodnić, że autobus był przepełniony i że nie zabrał?

Trudno nawet w to uwierzyć.

O tych anomalii pisaliśmy już niejednokrotnie. Obecnie znowu notujemy konkretne wypadki. Otóż autobus, który wyruszył 16 bm. o godz. 7,30 (a nie 7,15) z Nowogródka do Lidy był tak przepełniony, że z braku miejsc siedzących, ludzie musieli stać w autobusie, a gajowego, który machał czapką, prosząc o zabranie go, pozostawiono na drodze. Wieczorem znowu, tegoż dnia, przy wyjeździe z Lidy, reflektantów na podwórku autobusu było tak dużo, że musiano ingerować policja. W rezultacie niemal połowa pasażerów została na bruku. Zaszło przy tym bezprzykładny incydent wypraszania pasażerów nieuprzywilejowanych dla zrobienia miejsca pasażerom uprzywilejowanym, którzy przyszli później. Jeden z takich pasażerów prosił wprawo o jedno miejsce i miejsce to otrzymał, ale gdy przyszedł „pan urzędnik” musiał mu miejsce odstąpić, nie chcąc wywoływać skandalu.

Z powyższego wynika, że Nowogródzka Spółka Samochodowa nie może dać sobie rady z obsługą wszystkich linii komunikacji autobusowej, że nie dba o pasażerów i w ogóle lekceważy sobie zwykłych śmiertelików, starając się jedynie „dogodzić” ludzom uprzywilejowanym, od których, być może, zależą jej interesy.

Piszemy o tym w nadziei, że odnośne władze (jeżeli nie miejscowe, to centralne) zainteresują się nareszcie tą spółką i wprowadzą jakiś porządek.

Nie w „Zaciszu”

Donieśliśmy dość obszernie o popisach „milionera na jedną noc”, młodocianego defraudanta z Warszawy Józefa Lipki.

Jak wynika z toku dalszego śledztwa — młodociany defraudant nie jest pozbawiony jeszcze jednej „zalety”, a mianowicie samochwalstwa.

Okazało się przede wszystkim, że znaczną część pieniędzy „puścił” on nie w Zaciszu w Wilnie ale jeszcze w Białymstoku.

Prócz „Zacisza” odwiedził on w Wilnie także inne lokale. Pieniądzy nie żałował, mimo jednak najbardziej skrzętnych poszukiwań nie udało się naszemu reporterowi odnaleźć szczęśliwego „piccolo”, który miał jakoby sprzedać defraudantowi pudełko zapalek za... 100 zł. Co do tych 100 zł za pudełko zapalek młodociany defraudant podczas przesłuchania coś niecoś przesadził.

Należy dodać, że restauracja „Zacisze” znana jest w Wilnie jako solidna i cieszy się dobrą opinią. Tak, że nie mieliśmy zamiaru posądzać jej obsługi o tzw. nabieranie gości.

Przytoczyliśmy jedynie przechwałki młodocianego defraudanta, który podczas pierwszego przesłuchania wciąż widocznie czuł się w roli „nababa”.

Był rozrutny nawet i w słowach. Dlatego wiele przesadził.

Hotel EUROPEJSKI

W WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach. Winda osobowa

Pół żartem pół serio

Po płotach — kolej na malowanie św. n

Przed dwoma dniami Polska Agencja Telegraficzna doniosła:

W celu zwyczajania pięt waleśających się świn po drogach publicznych, powiatowy zarząd drogowy w Głębokim zapatrzył służbę drogową na obszarze powiatu dziśnieńskiego w niezwykłą się farbę, przy pomocy której służba drogową będzie znaczyć waleśające się samopasowiny, w celu łatwiejszego ustalenia właścicieli świn, którzy następnie będą surowo karani w trybie karno-administracyjnym.

Podobno wyloniona ze świn powiatu dziśnieńskiego delegacja złożyła w powiatowym zarządzie drogowym w Głębokim ostry protest.

Poza tym — kilka mniej odpornych nerwowo świn, z obawy o swój przyszły wyład, popełniło samobójstwo.

Prasa pod znakiem z pytania

Sprawa prasy wciąż na widowni. U nas — w związku z nowym dekretem.

W katowickiej „Polonii” znajdujemy wiadomości:

Wzorem Niemiec Węgry likwidują prasę niezależną.

Sowiety dawno nie mają prasy niezależnej. Włochy także.

Na następnej stronie „Polonii” czytamy: Prasa rządzi światem.

Jakoś nie bardzo... Świat, podzielony na państwa, ostatnio coraz częściej rządzi prasą.

Pecunia non olet

Przed paru dniami we wzmiance o piśmie „Mucha” i monopolu tytoniowym obiecałmy poinformować o zakończeniu sprawy w Sądzie Okręgowym. Proces dowcipnie skomentowano w „Kurjerze Polskim”:

Sąd grodził uniewinnił p. Buchnera na tej zasadzie, że wytworzył — nawet państwową — papierosów nie jest właścicielem, czy urzędnikiem.

Sąd Okręgowy zatwierdził ostatnio wyrok uniewinniający, a w motywach wyroku podkreślono, że słowa „pecunia non olet” nie są obraźliwe w stosunku do Monopoli Tytoniowej.

Warto przy okazji przypomnieć Monopolowi Tytoniowemu w jakich okolicznościach owo powiedzenie się zrodziło.

Otóż cesarz Wespazjan, znany ze swej — powiedzmy — zapobiegliwej polityki gospodarczej, wprowadził podatek także od... ustępów. To zarządzenie wydawało się współczesnym trochę nieprzystojne.

Nakłoniono syna cesarskiego Tytusa, żeby interweniował w tej sprawie.

„Czy to wypada, ojcze, ścigać podatki od miejsc tak brzydko pachnących?” — zwrócił się Tytus do cesarza.

A na to Wespazjan, którego cechował prosty, chłopski rozum, wyjął ze szkatuły monetę, pochodzącą właśnie z owego drażliwego podatku i podsunął synowi pod nos zawoławszy: „Pecunia non olet”.

To powiedzenie Wespazjan przetrwało wieki. W różnych sytuacjach się je cytuję. Ale przyznać trzeba, że red. Buchner dość wnieśli trzymał się historii. Bo czy dym np. „Cienklek” pięknie pachnie.

To też obraza Monopolu nie pozabawia na jest pikanterii. Dlaczego właśnie Monopol Tytoniowy wziął brzydki zapach swych dochodów za... przenośnię?

Ulubione wehikuly Lili Zielińskiej

„Światowid” drukuje wywiad z artystką Zielińską. Lubi ona samochód, sztukę swego męża p. t. „Japoński rower”, rower wodny, wreszcie samolot. Zwraca się:

— Bo nigdy jeszcze nie latałam. A mnie zawsze w życiu najbardziej pociągają nieznane... Zawsze pragnę czegoś nowego.

Autor wywiadu tak więc kończy:

Podaje to do wiadomości publicznej i jestem przekonany, że Lili będzie wkrótce obłożona przez armię lotników, którzy zechcą ją wtajemniczyć w arkana podniebnej jazdy.

Obok wywiadu znajduje się fotografia szczęśliwie uśmiechniętego męża p. Zielińskiej. Ponieważ jednak Lili, w myśl przekonania wyrażonych, w wywiadzie, zostanie wkrótce obłożona przez dzielną „armię lotników” — nie mamy miłej nadziei ujrzenia więcej fotografii jej męża z uśmiechem spokoju i szczęścia na twarzy.

HOTEL „ST. GEORGES”

W WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

Redaktor odp. **Zbigniew Cieřlik**